

M A N I F E S Z T U M

A siket közösség e manifesztuma adja a siket identitás alapját, ill. benne tudatosul mindaz, amely elősegíti a siket közösség kollektív bölcsességének egészséges fejlődését.

Siketek vagyunk. – A napjainkban is uralkodó, fogyatékosokat érintő felfogás alapja az ember biológiailag ép és integráns lényéhez való viszonyítás, így a mi amúgy is ép emberi mivoltunk ellenére „kevesebbek”, azaz „fogyatékosok” vagyunk az ép hallással rendelkező embertársainkhoz mérve, amely felfogás viszont meghaladottá és idejét múlttá vált. Az emberi jogokon alapuló egyenlőség és a kulturális háttérünkől fakadó identitásaink határozzák meg az emberi mivoltunk és személyiségünk teljességét. A fogyatékoság mint olyan, csak egy társadalmilag intézményesített állapot, miközben a társadalomban betöltött helyzetünk és szerepünk másként határozza meg az életünk kereteit.

A siket identitás a személyiségünk sarokköve. – A siketiségből fakadó meghatározó tapasztalatok generációról-generációra, jelnyelvi közvetítéssel történő tradíciója kialakította a közösségünk kulturális háttérét, amely viszont immár közös tapasztalatokat, történelmet és kulturális örökségeket foglal magában, és alapja a siket identitásnak. Az identitásunk elfogadása és folyamatos fejlesztése biztosítja a személyiségünk stabilitását.

A jelnyelv az anyanyelvünk. – A közösség elmúlt két évszázados viszontagságai során, különösen a megkérdésünk nélkül ránk erőszakolt oralista módszeren alapuló oktatási rendszerének időszaka alatt a közösség ragyogó példáját adta annak, hogy a felsőbb hatalom jelnyelv irányában tanúsított teljes ignorálása ellenére mennyire erőteljes bennünk gyermekkorunk óta az a késztetés, hogy a legsajátabb nyelvünkön, jelnyelven fejezhessünk ki a gondolatainkat. Aki tiltja vagy erőteljesen korlátozza a jelnyelv használatát, az nem vívja ki a megbecsülésünket és az elismerésünket, nem számíthat a mi nyitottságunkra.

Az érett személyiségünk alapja az önbecsülés. – Az érett személyiségünk azon alapul, hogy felismerjük és elfogadjuk a képességeinket, amelyeket folyamatosan csiszolni törekszünk, miközben elutasítjuk az anyanyelvünk degradálására, illetve a személyiségünk átrendezésére irányuló külső hatásokat, a jelnyelv anyanyelvi használatát felvállalva pedig ráléphetünk a személyiségfejlődés útjára.

Mi, siketek, felelősek vagyunk saját életünkért, a saját közösségünkért, a saját jövőnkért.

Felismerjük és elfogadjuk, hogy a jelnyelv a mi anyanyelvünk, amelyet féltő gonddal őrizünk meg és ápolunk folyamatosan annak érdekében, hogy a következő nemzedék gazdagodjon, miközben törekszünk arra, hogy az előző nemzedékeink társadalomszéli létmódjából kiemelkedjünk, s az ő tapasztalati gazdagságuk továbbörökítésére.

Állítjuk, hogy az oralista módszerrel folyó oktatás az elmúlt évszázad során ignorálta a jelnyelv siket emberek életében betöltött központi szerepét, és az oktatás keretében folyamatosan tanúsított tiltása hatalmas károkat okozott közösségünk tagjainak, nem járultak hozzá a siket emberek személyiségének egészséges fejlődéséhez oly módon, hogy nemcsak jelnyelven, hanem még magyar nyelven is anyanyelvi szinten fejezze ki magát.

Állítjuk e következtében, hogy társadalmi integrációnk sikere a jelnyelv és a magyar nyelv együttes elsajátításával, a történelmünk és a közös kulturális háttérünk bensővé tételével, a közösségen kívül kialakuló, ám magára a közösségre negatívan ható pressziók kirekesztésével kezdődik, és elősegíti a törekvésünket a társadalomért felelős személyiség és közteherviselésre képes állampolgár kibontakoztatására.